

במה אשה פרק ששי שבת

סב.

עין משפט נר מצוה

ב א מיי פיי מהל' ס'ת
הלכה ה טו"ע י"ד ס'י
רפ"ט פ"ו:
ב א ב מיי פ"ד מהל'
תפילין הלכה ז ס'ת
ע"ש כ"ט טו"ע ח"ט ס'י מ"ג
ס'פ"ה:
ג א ג מיי פ"ג הלכה א'
טו"ע ח"ט ס'י ל"ג ס'פ"ג מ"ג
[ג]:
ב א ד ה מיי פ"ט מהל'
שבת הלכה ד ס' ס'ת
לחון ס'ה ס'ור ח"ט ס'י ג'ג
ס'פ"ט ט' י' טו"ע ח"ט ס'פ"ג ח'
[ג]:
ב א ד ה מיי פ"ט הלכה ז'
טו"ע ח"ט ס'י ש'א
ס'פ"ג ח':
ז א ז מיי פ"ט מהל' שבת
הלכה ב' טו"ע ח"ט ס'י
ש'א ס'פ"ג מ"ב:
ב א ד ה מיי פ"ט הלכה
ג':
ב א ט י מיי פ"ט ש'
הלכה ז ס'ת ג'ג
טו"ע ח"ט ס'י ש'א ס'פ"ג
ח':

הגהות הב"ח

(א) רש"י ור"מ הם וכו'
הלכות שבתות אמת
לפנין:

גליון הש"ס

חב"ג ואם יצתה חייבת
מבטא ע"י גליון דף י"א ע"ב
מוס' ד"ה ואלו יאלו:
ב' והתניא ר"א פומר. ע"ן
לעיל דף ג' פ"א מוס' ד"ה כ"ג
מוס': רש"י ד"ה חוברתי
דפילין וכו' ס' ששמו
פילין. ע"ן טו"ע דף טו ע"א
מוס' ד"ה מנין מומר:
רש"י ד"ה וחילופיהן באיש
אוח"ת אריות תפאת קאי.
ע"ן ע"ן דף ט"ט ע"א
מוס' ד"ה כ"ג דמוס':

מוסף רש"י

רש"י של תפילין. ל"מ
הלכות ע"ש ע"ן קמטוס
דקוס קלף ונחלון זו ע"ן
ש"ן (מנחות לה. וכו"ו ע"ל
כח"ס המוצא תפילין.
שבת פ"ג ס'ה. מכ"ס. לע"ר.
זוג זוג. ע"ן בלש"א אמת
ואמת מוצתה כדך החתן
במל ומכ"ס. וחסר וס'ן
ולב"ש זוג אמת ומכ"ס.
שפילין על גליון זוג זוג ק"י
זוג זוג (ב"ח טו). שד"ח
גרמא. שד"ח גורס לה
שפ"ט (שד"ח כ"ס).

מוסף תוספות

א. ההיא לאו משום דאיכא
הבערה זו איסור תורה
אלא. רמב"ם. ב. שחושרין
שאנו מוליכין לרפואה
וכדאמרין לעיל (א.ד.).
רמב"ם. ג. דלא אסיר אלא
מרבנן. מוס' הל"ש.
ד. אילמא אצטרך לבית
המטא ואחי לאתרי' לבית
המטא הל"ש. ה. וכל דליכא
איסור תורה אין אוסרים
ליה יצא בו משום חשש
איסורא מדראת הע"ן.
רמב"ם. ו. ומהא קתני.
רמב"ם. ז. וחתח אצילי
דידי. רמב"ם. ח. כלל
אפילו בעבור דרך רשות
הרבים. רמב"ם. ט. ע"כ.

והתניא ר' אושעיא אומר ובלבד בו'. תימה לר"י דילמא^א משום
מראית העין דוקא הוא אסור מדרבנן כמו קושט צשיר
וצנעטת^ב דהשתא^ג ליכא למיגור^ד דאפילו מיימי לה ליכא איסורא
מדאורייתא^ה ואומר ר"י דשלא יאחזנו צידו משמע אפילו בקומנו^ו דליכא
מראית העין^ז אלא^ח איסורא דאורייתא^ט

איכא ואפילו למ"ד כל דבר שאסרו
חכמים משום מראית העין אפילו
בחדרי חדרים אסור הכא לא שייך
למיגור^ד דאפילו עומד צדוק ונשאן
בקומנו^ו אין כאן מראית העין:

ש"י^י ש' תפילין. ולי"ג דלי"מ וי"ד
של תפילין כו' דכדמוכח צפ'^י
במה מדליקין (לעיל כ"ח): ג"כ הא דמי
כ"ג יוסף לה חכסורו למלאכת שמי"ג
כו' ומוקי לה לרצועותיהן ולא פריך^י
דלי"מ^י של תפילין הלכה למשה מסיני
כדפריך ג"כ ש"י^י טו:

וחילופיהן באיש. טו"ח ח"ט
לחמיו חטאת קאי^י:

ובב' מצות עשה שהזמן גרמא נשים
פטרות. פירוש דהו שדו
וליתסר וא"ת^י והא טו"ה נראה ללח"ד
היא ושרא^י משום ציון תפילין וי"ל
כיון דמשי הוא ויכול לנצל ליד חוב
חטאת היכא דמוציא בלא שינוי משום
ציון לא שרינן ליה:

אין

בשקין ולא הרועים בלבד אמרו אלא כל אדם שדרבן של הרועים לצאת
בשקין [אלא] אמר רב יוסף קסבר עולא נשים עם בפני עצמן הן איתביה
אביי^א המוצא תפילין מכניסן זוג זוג אחד האיש ואחד האשה ואי אמרת נשים
עם בפני עצמן הן והא מצות עשה שהזמן גרמא הוא^ב וכל מצות עשה שהזמן
גרמא נשים פטורות התם קסבר ר"מ לילה זמן תפילין הוא^ב וישבת זמן
תפילין הוא הוה ליה מצות עשה שלא הזמן גרמא וכל מצות עשה שלא
הזמן גרמא נשים חייבות והא הוצאה כלאחר יד היא אמר רבי ירמיה
באשה גזברית עסקין אמר^ג רבה (בר בר חנה אמר רבי יוחנן) תרצת
אשה איש מאי איכא למימר אלא אמר רבא פ'עמים בידה נותן לאשתו
טבעת שיש עליה חותם להוליכה לקופסא ומניחתה בידה עד שמגיעת
לקופסא ופעמים שהאשה נותנת לבעלה טבעת שאין עליה חותם להוליכה
אצל אומן לתקן ומניחה בידו עד שמוגיע אצל אומן: ואלא בבוליאיר ולא
בכובלת: מאי כוליאיר א"ר^ד מכבנתא כובלת אמר רב הומרתא דפילין וכן
אמר רב אסי הומרתא^ה דפילין ת"ר לא תצא בכובלת ואם יצתה חייבת
חטאת דברי ר"מ וחכמים אומרים לא תצא ואם יצתה פטורה רבי אליעזר
אומר ויצאה אשה בכובלת לבתחלה במאי קמיפלגי רבי מאיר סבר משאוי
הוא ורבנן סברי תכשיט הוא ודילמא שלפא ומחויא ואתיא לאיתויה ורבי
אליעזר סבר מאן דרבה למירמיה אשה שריחה רע אשה שריחה רע לא
שלפא ומחויא ולא אתיא לאתויה ארבע אמות ברשות הרבים^ו והתניא ר'ר'^ז

אליעזר פומר בכובלת כי קאי אדרבנן כי קאי אדרבי
פטור כי קאי אדרבנן דאמרי פטור אבל אסור אמר איהו מותר לבתחלה
ומאי

עולא וחילופיהם באיש דמחייב אטבעת שאין עליה חותם והא הוצאה כלאחר יד הוא שאין דרכו להוציא צו דרך מלבוש: לקופסא.
אישקרייני^א בלע"ז כדי להנעוה שס. וי"מ שהקופסא חתומה צו וכשפותחה חוזר וחתומה זה ולא נהירא דאם כן מנחתה בלבוש
עד שמחזרתה לבעלה מיבעי ליה: אלא אומן לטקנה ומניחה בלבוש. ונשקאיה^ב ט"ע שם שמכנתה
וקושרת מפתחי החלוק: חומרטא דפילון. קשר שקשור צו^ג סס ששמו פילון וריחו ערב ובלע"ז בלסמ"ו ואשה שריחה רע טוענתה עליה:
ורבנן סברי כשטיט הוא. הלכך אס' יאלת פטורה ומינה לכתחלה לא תצא שלפא ומחויא: למרמיה. להניח צולארה כמו שקיל
א"ר^ד מאיר. זהיהא מתנית' לא איירו רבנן אלא ר"מ לחודיה וגבי חוב דר"מ שייך למימני רבי אליעזר פטור ואע"פ שהוא ממיר לכתחלה:
הא כי קאי אדרבנן. במתנית' דלעיל דאיירו רבנן צו והאמרו פטור פריש ר' אליעזר דהדיא למימניה לאפלוגי עליהו ואמר יוצאה לכתחלה:

עולא וחילופיהם באיש דמחייב אטבעת שאין עליה חותם והא הוצאה כלאחר יד הוא שאין דרכו להוציא צו דרך מלבוש: לקופסא.
אישקרייני^א בלע"ז כדי להנעוה שס. וי"מ שהקופסא חתומה צו וכשפותחה חוזר וחתומה זה ולא נהירא דאם כן מנחתה בלבוש
עד שמחזרתה לבעלה מיבעי ליה: אלא אומן לטקנה ומניחה בלבוש. ונשקאיה^ב ט"ע שם שמכנתה
וקושרת מפתחי החלוק: חומרטא דפילון. קשר שקשור צו^ג סס ששמו פילון וריחו ערב ובלע"ז בלסמ"ו ואשה שריחה רע טוענתה עליה:
ורבנן סברי כשטיט הוא. הלכך אס' יאלת פטורה ומינה לכתחלה לא תצא שלפא ומחויא: למרמיה. להניח צולארה כמו שקיל
א"ר^ד מאיר. זהיהא מתנית' לא איירו רבנן אלא ר"מ לחודיה וגבי חוב דר"מ שייך למימני רבי אליעזר פטור ואע"פ שהוא ממיר לכתחלה:
הא כי קאי אדרבנן. במתנית' דלעיל דאיירו רבנן צו והאמרו פטור פריש ר' אליעזר דהדיא למימניה לאפלוגי עליהו ואמר יוצאה לכתחלה:

מוס' הל"ש. י. דלא שייך כאן איסור דרבנן כיון. מוס' הל"ש. ב. בשום דוכחא ליכא מראית העין. רמב"ם. יא. ור"מ וי"ד לאו
הלכה ניהו. מ"י ה"ק. י"ב. אלא עור בהמה טהורה בלבד. מוס' הל"ש. ג. למאי הלכתא לתפילין, ואקשין תפילין בהדיא כתיב
בהו למען תהי' תורת ה' בפניך מן המתור בפניך, ופוקשין לערוך, ואקשין הוא אמר אביי ש"ן של תפילין הלכה למשה מסיני.
ג. רצונות נמי הא אמר אביי. מ"י ה"ק. י"ד. וי"ד. מ"י ה"ק. י"ו. וגם בכל דוכחא לא קרי ליה אלא שר של תפילין.
ד. רמב"ם. מדרבנן נמי הא אמר אביי. מ"י ה"ק. י"ז. וי"ד. מ"י ה"ק. י"ח. והא דקאמר עולא דהא ור"מ ור"י
מוס' הל"ש. ה. וכל דליכא איסור תורה אין אוסרים ליה יצא בו משום חשש איסורא מדראת העין.
ו. ומהא קתני. רמב"ם. ז. וחתח אצילי דידי. רמב"ם. ח. כלל אפילו בעבור דרך רשות הרבים. רמב"ם. ט. ע"כ.

שלא יאחזנו. ללא הוא תכשיט שלו אלא דרך מלבוש: נמוכה עור.
דליכא גותא^א אי מעיל לביה הכסא ולא צעי למישקליה: חולץ פילין.
ואע"ג דמוכסה עור שהרובע אגרות שהפרשיות כחצות צדן מחצות
בדפוסין של עור: הסס משום ש"ן.
קומט צו ג' קמטין ענין ש"ן משדי
והדל"מ והיו"ד עשויין בקשר שקושר
הרצועה^ב אחת ללפון ואחת למזרח
כמין ד' ורצועה קטנה מאד תלויה בה
ואין בה אלא כפיפה כמין יו"ד וכופאה
צדוד העור לא והיא כפופה לעולם:
ורדא. ברוי"א: סנוארטא. כובע
עור תחת כובע המתכת: פומקי.
אנפליאות של צרוב במלמחה:
מתני' כנוליא. מפרש בגמרא
וכן כובלת: פליטון. בלש"מ משח
לדפרסמא: חייבט חטאת. קסבר
לאו תכשיט ניהו: גמ' אמר עולא
וחילופיהן באיש. אטבעת קאי דטבעת
שש עליו חותם אס' יאל פטור ואס'
אין עליו חותם ואלא חייב חטאת:
שקין. שמתכסין בהן מפני הגשמים.
שקין מלבוש שק: אלא כל אדם
אלמא אע"ג דלא רגילי ביה מנו דלגבי
האי תכשיט לגבי האי נמי תכשיט
הוא: המוצא פילין. שצטת צדוק או
בדרך: מכניסן. לעיר דרך מלבוש:
זוג זוג כדרך שהוא לובש בחול אחד
צדאש ואחד צרוע ומולץן וחוזר ומניח
זוג אחד ומכניסן וכן כולן: ואחד
האשה. ואע"ג דלאו תכשיט דאשה
ניהו מנו דהו תכשיט לאש שרי אף
לאשה: לילה זמן תפילין הוא וכן צבת.
הלכך לעולם זמנא הוא ואין להס זמן
קצוע שהיא מנותן מלות עשה שהזמן
גרמא להפטור נשים מהן. הלכך נקט
לילה וצבת משום דפלוגמא צתרווייהו
ואי הו קצירא ליה לרבי מאיר צבת
מייניהו דלאו זמן תפילין הוא מנאל
זמן קצוע ותפילין והו להו נשים
פטורות: נשים חייבות. הלכך
תכשיטין הן לה: והא הוצאה כלאחר
יד הוא. אמתני' קאי והוצאה טבעת
שמוציאתה דרך מלבוש בלבוש חיה
שאין עליה חותם, ופטור
בטבעת שיש עליה חותם,
וכי קאמר עולא וחילופיהן
באיש טבעת בלבד קאמר.
ומחויא אסאי חייב חטאת
הוא הוצאה כלאחר יד היא,
כלומר באצבעה היא
מציאה ואין דרך המוצאין
דבר להוציאה דרך מלבוש.
ומוקים לה ר' ירמיה באשה
גזברית שקינין, שכן דרכה
להיות הטבעת באצבעה כרי
שהיא חתומת בו כיסים
ובתים, הוצאה בכונתה היא
לחתום בו ולאו חותם
תכשיט הוא. ור"חין תרצת
אשה איש בטבעת שאין
עליה חותם אמאי חייב
חטאת. ור"חין רבא לית
באשה שאינה גזברית
משום דכי חייבת גזברית
דפעמים אדם [נותן] טבעת
שיש עליה חותם לאשתו
להוליכה לקופסא ומנחתה
באצבעה עד שמגיעת
לקופסא, שנמצאת הוצאה
בכונתה דרכה. והאשה נמי
פעמים שנותנת לו קושי'^א
טבעת שיש עליה חותם

תכשיט ואש לא אשה, ושאיין עליה חותם חטאת לאשה ולא איש. וברין הוא להיות כל אחד ואחד מותר במה שהיא תכשיט
לו, אלא גורו משום דאש שכבר פורטורה למעלה [ו]. כבוליאיר. תכשיט שמסבסב הראש כולה כדגרסין בימא [ב]. הכתנים היו
מוקפין ועומדין ככבוליאיר. כובלת. חילופיהן דפילין. מ"י בשמיים בוליוני כדמתרגם בבלוזה פ'דמאל. גלוחות שיש פליטון

מוס' הל"ש. טו. פירוש רש"י ז"ל דאילו באיש בטבעת שאין עליו חותם חייב חטאת וברבנן כשטיט הוא. הלכך אס' יאלת פטורה ומינה לכתחלה לא תצא שלפא ומחויא: למרמיה. להניח צולארה כמו שקיל א"ר מאיר. זהיהא מתנית' לא איירו רבנן אלא ר"מ לחודיה וגבי חוב דר"מ שייך למימני רבי אליעזר פטור ואע"פ שהוא ממיר לכתחלה: הא כי קאי אדרבנן. במתנית' דלעיל דאיירו רבנן צו והאמרו פטור פריש ר' אליעזר דהדיא למימניה לאפלוגי עליהו ואמר יוצאה לכתחלה:

רבינו הגאון

ופטריא אס מחויין עור
(כיון שיש שפיר דמי. הוא
דתיא לא יכנס אדם
בתפילין לבית הכסא קום
אפילו להשתין מימ, התם
משום שר' דאמר אביי
ש"ן של תפילין הלכה
למשה מסיני. ת"ר איהו
קמי צומחה כל שריפא
ושנה ושלש, אחד קמי של
כתב ואחד של עיקרין, אחד
חולה שיש בו סכנה ואחד
חולה שאין בו סכנה. [לא]
שוכפה אלא שלא יתעורר
וקושר ומתיר, ואפילו
בד"ר, וכבד שלא יקשורו
בשרו או בטבעת וירוצו בו
לח"ד מפני מראית העין.
ש"ן. ורדא. לא תצא אשה
במחט נקובה, ולא בטבעת
שיש עליה חותם. אמר
עולא וחילופיהן באיש,
כלומר האיש אסור בטבעת
שאין עליה חותם, ופטור
בטבעת שיש עליה חותם,
וכי קאמר עולא וחילופיהן
באיש טבעת בלבד קאמר.
ומחויא אסאי חייב חטאת
הוא הוצאה כלאחר יד היא,
כלומר באצבעה היא
מציאה ואין דרך המוצאין
דבר להוציאה דרך מלבוש.
ומוקים לה ר' ירמיה באשה
גזברית שקינין, שכן דרכה
להיות הטבעת באצבעה כרי
שהיא חתומת בו כיסים
ובתים, הוצאה בכונתה היא
לחתום בו ולאו חותם
תכשיט הוא. ור"חין תרצת
אשה איש בטבעת שאין
עליה חותם אמאי חייב
חטאת. ור"חין רבא לית
באשה שאינה גזברית
משום דכי חייבת גזברית
דפעמים אדם [נותן] טבעת
שיש עליה חותם לאשתו
להוליכה לקופסא ומנחתה
באצבעה עד שמגיעת
לקופסא, שנמצאת הוצאה
בכונתה דרכה. והאשה נמי
פעמים שנותנת לו קושי'^א
טבעת שיש עליה חותם

תכשיט ואש לא אשה, ושאיין עליה חותם חטאת לאשה ולא איש. וברין הוא להיות כל אחד ואחד מותר במה שהיא תכשיט
לו, אלא גורו משום דאש שכבר פורטורה למעלה [ו]. כבוליאיר. תכשיט שמסבסב הראש כולה כדגרסין בימא [ב]. הכתנים היו
מוקפין ועומדין ככבוליאיר. כובלת. חילופיהן דפילין. מ"י בשמיים בוליוני כדמתרגם בבלוזה פ'דמאל. גלוחות שיש פליטון

מוס' הל"ש. טו. פירוש רש"י ז"ל דאילו באיש בטבעת שאין עליו חותם חייב חטאת וברבנן כשטיט הוא. הלכך אס' יאלת פטורה ומינה לכתחלה לא תצא שלפא ומחויא: למרמיה. להניח צולארה כמו שקיל א"ר מאיר. זהיהא מתנית' לא איירו רבנן אלא ר"מ לחודיה וגבי חוב דר"מ שייך למימני רבי אליעזר פטור ואע"פ שהוא ממיר לכתחלה: הא כי קאי אדרבנן. במתנית' דלעיל דאיירו רבנן צו והאמרו פטור פריש ר' אליעזר דהדיא למימניה לאפלוגי עליהו ואמר יוצאה לכתחלה:

מוס' הל"ש. טו. פירוש רש"י ז"ל דאילו באיש בטבעת שאין עליו חותם חייב חטאת וברבנן כשטיט הוא. הלכך אס' יאלת פטורה ומינה לכתחלה לא תצא שלפא ומחויא: למרמיה. להניח צולארה כמו שקיל א"ר מאיר. זהיהא מתנית' לא איירו רבנן אלא ר"מ לחודיה וגבי חוב דר"מ שייך למימני רבי אליעזר פטור ואע"פ שהוא ממיר לכתחלה: הא כי קאי אדרבנן. במתנית' דלעיל דאיירו רבנן צו והאמרו פטור פריש ר' אליעזר דהדיא למימניה לאפלוגי עליהו ואמר יוצאה לכתחלה: